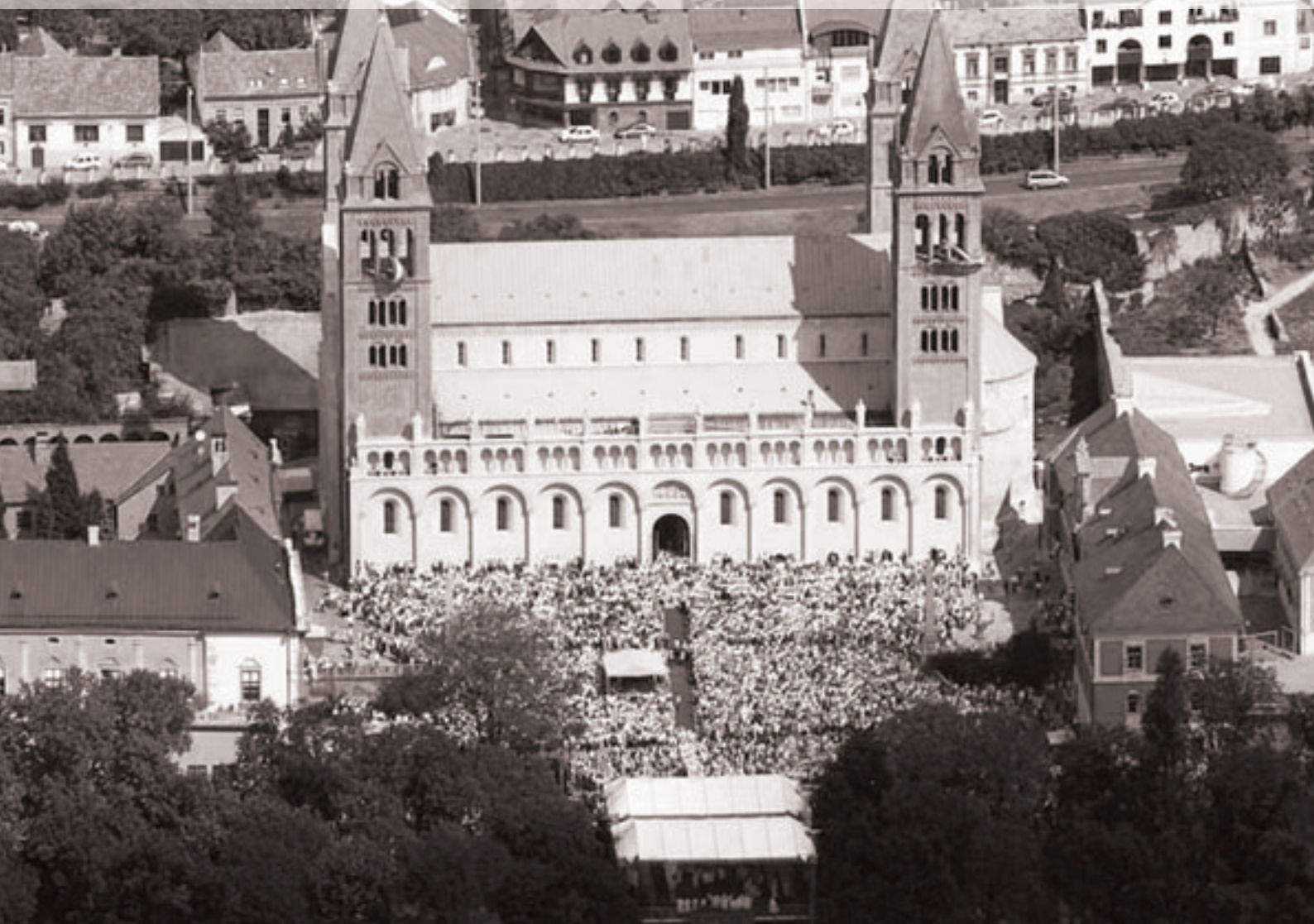

JÓ HÍR

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE
MILLENNIUMI ÉVÉNEK ZÁRÁSA:
2009. NOVEMBER 28.

Visszatekintő
4-8. oldal

Szent Mór püspök ünnepe
12-14. oldal

Emlékeink
17. oldal

„Virrasszatok tehát, és minden időben imádkozzatok, hogy megmeneküljetez mindattól, ami be fog következni, és megállhatatok az Emberfia előtt.”

(Lk 21,34-36)

TARTALOM:

Kajtár Edvárd Gondolatok a papság éve kapcsán I.	3
Visszatekintő	4-10
Gesztesy András Szent Erzsébetből hős szeretet árad...	11
Őxellenciája Mons. Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius homíliája	12-14
Magyar Kurír Új boldoggal gazdagodott a magyar Egyház	14
Vadász István Emlékeink	15-16
Schmidt Pál Falak helyett kapukat	16-17
Közlemények	18-19

Gondolatok a papság éve kapcsán – I.

„Köszönjük, hogy követitek Krisztust!”

Kajtár Edvárd

XVI. Benedek pápa ez év június 19-én, Jézus Szentséges Szívének ünnepén meghirdette a Papság Évét, amely 2010. Jézus Szíve ünnepéig tart. E kegyelmi esztendőt a plébánosok védőszentjének, Vianney Szent János Mária halálának idén 150 éves évfordulója inspirálta, így a pápa a szentévet megnyitó levelében e francia plébános életét és gondolatait ajánlja a papok és minden hívő figyelmébe. Lapunk e havi számától kezdve e papi év zárásáig egy-egy rövid gondolattal jelenünk meg, segítve így a Szerető Istennek a papságban adott hatalmas ajándékának újrafelfedezését a laikus testvérek között is.

Talán ezzel a gondolattal kell kezdenünk a papság kegyelméről való gondolkodásunkat: Vajon eltölt e bennünket a hála azért, hogy vannak férfiak, akik elfogadták és befogadták az Úr szerető meghívását? Sokszor tapasztaljuk fájdalmasan, milyen keserű következményei vannak a paphiánynak; no de, amink van azt becsüljük-e – ne kerüljük meg e kérdést! A papokkal való elvárások és igények rendszerint jogosak, csak sajnos mindezen igények kissé „fogyasztói jellegűek”: a kapott „cikk” nem megfelelően „működik”, látja el a feladatát, s aztán eluralkodik rajtuk valami sajátos „nyűgösség”: „ez van”, ő a mi papunk...

Köszönjük meg a papot! Köszönjük meg, hogy nemcsak annak idején, hanem minden nap igent mond Jézus személyére és kérésére: „Kövess engem!” Általában a hívek „mindent” tudnak a papjukról (s aztán elkezdnek „megoszlan a vélemények” róla), de arra talán kevesen gondolnak, hogy a pap minden gyarlóságának megtapasztalásában hallja (!) e szavakat: „Jöjj, és

kövess engem!” Köszönjük meg, hogy követni akarja Krisztust!

Köszönjük meg, hogy van a közeli valaki, aki minden nap hallja Jézust, látja Jézus szeretetének feladatait a rábízottak között, beléphet a Megváltó Áldozatba, tanúja lehet a

bűnbocsánat felfoghatatlan titkának – noha ő is bűnös...

Gondolatok Vianney Szent Jánostól:

- „Milyen szép dolog, hogy mi, akik annyira kicsik vagyunk, tetszhetünk az Istennek.”

- „Minél jobban megismerjük az embereket, annál kevésbé szeretjük őket. Istennek szemben fordított a helyzet: minél inkább megismerjük Őt, annál jobban szeretjük.”

- „Isten műve vagyunk. Mindig is az ő műve vagyunk. Könnyű megérteni, hogy Isten műve vagyunk: de hogy Isten keresztre feszítése a mi művünk, lám ez az, ami érthetetlen.”

JÓ HÍR
A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya

Szerkesztőbizottság:

Bognár Attila, Garadnay Balázs,
Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
Kajtárné Tiborcz Mária,

Kvanduk Frigyes, Takács Gábor
Szerkesztőség:

7621 Pécs, Szent István tér 23.

E-mail: sajtoiroda@ordinariat.hu

Fotó: B. Bezdán Katalin, Fazekas Orsolya

Layout: Komáromi Csaba

Felelős kiadó: Fény Kft.

7624 Pécs, Káptalan utca 6.

Nyomda: MacMaestro Kft., Pécs

Bizalom és egység

Véget ért a Taizei Találkozó

Hazaérkezett az a több ezer fiatal, aki októberben Pécsen részt vett a Taizei közösség és a helyi egyházak által előkészített találkozón. Az összes érkező fiatal helyi lakosok, családok látták vendégül.

Utoljára húsz éve volt Pécsen taizei találkozó, a pécsi egyházmegye pedig ezeréves – többek között ezért tartottak most ugyanilyen találkozót a városban. A találkozó témája „a bizalom zarándokútja” volt. Amint Mayer Mihály pécsi püspök a Vatikáni Rádióknak nyilatkozta: a mostani gazdasági válság is elsősorban bizalmi válság, ezért is fontos a bizalom kérdése. Ha Istenben bízunk, akkor tudunk másokban is bízni – fogalmazott. Hogy a gyakorlati kereszténység az emberi bizalomra épül, azt az is mutatja, hogy a résztvevőket családoknál szállásolták el – tette hozzá Mayer Mihály.

A közös imák alkalmával kb. háromezer résztvevő töltötte meg a Városi Sportcsarnokot, vasárnap délután a székesegyházat árasztotta el a sok fiatal. A közös imák során Alois testvér, a Taizei Közösség vezetője tartott elmélkedéseket, amelynek során fölhívta a figyelmet, hogy az első tanítványokhoz hasonlóan a jelenlévők is azt a feladatot kapják, hogy térjenek haza oda, ahol a feltámadt Krisztus már várja őket.

Mayer Mihály pécsi megyéspüspök is bátorította a fiatalokat és hangsúlyozta, hogy az egyház számít rájuk: bízik bennük és szereti őket.

A délutáni műhelyfoglalkozásokat is nagy érdeklődés követte. Sokan választottak olyan műhelyfoglalkozásokat, amelyek Isten hívásának felfedezéséről, a Bibliáról, az első keresztény írásokról szóltak. A zenei és egyéb foglalkozások mellett a cigány vallásoságról és a teremtésvédelemről (környezetvédelem a Biblia alapján) szóló előadásokon is sokan vettek részt.

A találkozó több ezer résztvevője között sok külföldi is volt, nagyobb létszámban vettek részt az albábi országokból: Horvátország 200 fő, Ukrajna 100 fő, Lengyelország 90 fő, Románia 90 fő (30 magyarajkú), Szerbia 60 fő (30 magyarajkú), Szlovénia 60 fő, Bosznia és Hercegovina 50 fő.

A fentiekén kívül a következő országokból is érkeztek még: Szlovákia, Ausztria, Németország, Portugália, Franciaország, Olaszország, Hollandia, Egyesült Királyság, Spanyolország, Litvánia, Finnország, Egyesült Államok, Brazília, Porto Rico, Kongó, Egyiptom.

Meg
kellene köszönni
néha
végre
a tanulóssal töltött éjszakákat
az ügyeleti hajnalokat
minden darab vizsgaidőszakot
a sebbenzinnel áztatott kötéseket
egyesével
szavak nélküli mondatok nyugalmát
hogyan ősi 'gyógy' szavunk annyit tesz:
jobbá tenni

csak
hogyan
pont ilyenkor nincs szájon a magyar szó
csak
orvosi latin:
soli
Deo
gloria

Domonkos Anett Réka

GYÓGYÍTÓ SZENT ERZSÉBET NAPJÁN A PÉCSI GYERMEKKLINIKA MINDEN DOLGOZÓJÁÉRT

JELENTKEZÉS A POZNANI TALÁLKOZÓRA

ÚTIKÖLTSÉGEK:

**November 23. hétfői estig történő jelentkezés
és befizetés esetén 16.000 Ft**

November 24. – dec. 1. között 20.000 Ft

Természetesen a vidéki városokból (pl. Debrecen, Szeged, Pécs) akkor tudunk különjáratot indítani, ha van kb. 45 jelentkező az adott városból. Egyébként a budapesti indulást tudjuk felajánlani.

**Dec. 1. után már nem lehet jelentkezni!
Ez az ár tartalmazza az utasbiztosítást is.**

Jelentkezési lap és az összekötők listája
november 10. körül várható, kérjük, figyeljétek a honlapot!
(<http://taize.kimiroda.hu> vagy www.taize.fr/hu)

HAZA HÍVLAZ

Haza hívلاك, hogy hajad fényéből
fonjam halkan a csendnek karéját
önző és elárvult magam köré.
- Nem azt akarom, hogy sírj velem!

Elég, ha odakint visítanak
a fel-feltépett régi utcakövek
nekiveselkedett, kattogó gépek
nehéz, vad fémharpásai alatt.

Most a szálló portól mocskos az ember.
Erőszakról vetkőznek sorban a fák.
Dupla halál! – Félig megölte őket
eső nélkül a kánikulai nyár.

Sok a kóró, korán elszáradt virág.
Kopár a föld, sehol egy árva fűszál.
Szürke beton már ez az egész ország
Szívembe markol a magyar valóság.

Engem bánt az eldobált cigarettacsikk
- aki nem szemetel, szintén itt lakik.
Az én kezem simogat a friss padon,
- Később cipővel taposnak azon.

Falak firkái, utcai emberürülékek,
Kolosszális történelmi emlékek,
Nagyhírű intézmények, épületek
közt sérülten, büszkén, egyedül élek.

Kérlek, haza hozzám gyere Lányom!
Hiszem; az új szép város nem álom.
Csak rozsdás acél a kard kezemben,
- Nagy szükségem van a szeretetre!

Cs. Horváth Ilona

PÉCS, 2009. OKTÓBER 7.

HALOTTAK NAPJÁN

A temetőben most gyertyák égnek.
Márvány színű tükre van az Égnek.
Mécsesek lobbannak, újak gyúlnak,
Búcsúzó lombok árnyékká nyúlnak.

Gránit és hantok a halottakon.
Élők gyásza – Virág a halmokon.
Sírok közt sírunk, mint minden évben.
Szívünk széloltó fénye – Sötétben.

Cs. Horváth Ilona

PÉCS

Családi Nap a megújult pécsi Ciszterci Nevelési Központban

A ki Pécs belvárosában az Apáca utca felől a székes-egyház felé sétál, egy régi épületet pillanthat meg, melyet festői környezet övez: előtte egy nagy park hangulatos szökőkúttal, hatalmas fákkal és mindig nyíló virágokkal.

Közvetlen szomszédságában az öreg Zárdatemplom, melyet már az idő vasfoga megviselt, de mégis magabiztosan áll a helyén, mintha a falai között egykor imádkozó apácák elszántságát tükröznék. Vajon mit rejthet magában a templom melletti ódon épület? – teheti fel a kérdést egy arra járó idegen. Ha azonban a templom melletti kapun belülré lép, hangos gyerekszivaj üti meg a fülét. Ez az épüleategyüttes ad ugyanis otthont a Ciszterci Nevelési Központ intézményének, mely három részből tevődik össze: óvoda, általános és zeneiskola és leánykollégium. A három katolikus intézményt Mater Assumpta nővér keltette életre, majd halála után, csaknem három évvel ezelőtt a Ciszterci Rend Zirci Főapátságának tulajdonába került. Az intézmény egyik fő feladatának tartja a közösségi életre való nevelést, ezért kora ősszel a Ciszterci Nevelési Központ dolgozói

Családi Napot rendeztek az intézménybe járó gyerekeknek és családjainak, melynek mottójául a következő bibliai idézetet választották: „Uram, jó nekünk itt lenni.” A hétvégi rendezvény célja az volt, hogy szülők, gyerekek és pedagógusok játékos programok keretein belül közelebbről is megismerhessék egymást. Jó volt látni, ahogy a felnőttek önfeledten beszélgetnek egymással a legkülönbözőbb témákról. Körülöttük vidám arcú, mosolygós gyerekek örültek a számukra felkínált érdekes programoknak.

A választékból kicsik és nagyok egyaránt találtak maguknak elfoglaltságot. A sportolni vágyók focimérkőzéseken vehettek részt, de volt ezenkívül célbadobás, kosárradobás, tollaslabda, íjászat, családi váltóverseny és még rengeteg sporttevékenység. A kézműves foglalkozások kedvelőit várta a nemezelés, a gyöngyfabakésztés, kavicsdíszítés, de lehetett készíteni ujjbábót, lovacskát és különböző kreatív hangszereket is. A kisebbeket leginkább az udvaron felállított légvár, az arcfestés és a horgászás vonzotta, de kipróbálhatták azt is, milyen érzés pónilovon lovagolni. A vidám hangulat fokozásáról a Drums and Piano együttes gondoskodott. A Családi Nap programjai esztétikus, szép

környezetben, a felújított intézmény udvarán és falai között zajlottak. Az elmúlt három nyáron ugyanis a Ciszterci Rend több millió forintos támogatásával, valamint különböző adományok hozzájárulásával lehetőség adódott az

intézmény épületeinek felújítására. Mindennek köszönhetően az óvodában, az iskolában és a kollégiumban megszépültek a folyosók, a termek és az udvar, sor került a vizesblokkok felújítására, a fűtésrendszer korszerűsítésére, valamint a tetőszerkezet megjavítására. A megújulást nagyban segítette a szülők áldozatkész fizikai munkája is. Az intézmény nem csupán kívülről kapott új ruhát, a pedagógiai munka területén is változások mentek végbe: az általános iskolában bevezették az idegen nyelvi tagozatot, megjelent a projektoktatás, valamint tér nyílt a tanítási órákon és kívül a digitális technika alkalmazására is. Az egyes tagintézmények között szoros együttműködés alakult ki: a tanító nének délutáni foglalkozásokat tartanak az óvodások számára, a kollégisták járhatnak az általános iskola által működtetett zeneiskolába, táncoktatásra, illetve szívesen vállalkoznak nehezen tanuló általános iskolás gyerekek korrepetálására. Nagy öröm, hogy az iskola kezdeményezésére sikerült létrehozni a „Szent Margit Szociális Alapot” a „Mindenkinek használni” Iskolai Alapítvány, az iskolai Szülői Munkaközösség és a Diákönkormányzat támogatásával. A szociális alap célja az anyagilag nehéz helyzetben lévő családok gyermekeinek támogatása (pl.: in-

gyen étkezés, versenyek, osztálykirándulások részbeni finanszírozása, anyagi nehézségekkel küszködő, nem ingyen tankönyvesek segítése stb.). Az intézmény a mai gazdaságilag nehéz időkben is igyekszik nagy gondot fordítani arra, hogy a falai között nevelkedő gyerekek a lehető legmegfelelőbb körülmények között tanulhassanak, és egy összetartó közösség részévé váljanak. A Családi

Napon az iskola falára kifüggesztett lepedőt, amelyen a nap mottója állt, több mint háromszázan írták alá. Reméljük, hogy nem csak ezen a szombati napon mondhattuk, hogy „Uram, jó nekünk itt lenni”, hanem a tanév többi napján is elmondhatjuk majd, amikor a játék és szórakozás mellett a kemény, megfeszített munka hétköznapijainak várnak ránk. •

Nagy Katalin

Templombúcsú, népünnepély?

Az elmúlt hónapokban szinte egymást érték a szép Mária-ünnepek, és ez itt is, ott is, templomaink búcsúünnepének elérkezettét jelentette. A templomi ünnepléshez kötődően több helyütt még összejönnek a családok, de sok helyen mintha már teljesen feledésbe merült volna a régi búcsúk hangulata és tartalma. Ez teszi időszerrév, hogy átgondoljuk a búcsúk jelentését.

A búcsúk adásának és elnyerésének szokása abból az alaptapasztalatból indul ki, hogy ha megbánjuk is a bűneinket, a bűn okozta seb helye még jó ideig fáj. Gondoljunk csak egy kiabálásra, veszekedésre; már rég megbékéltünk, de az a mondat, ami akkor szíven ütött, napok, sőt akár évek multával is felkavar. Ha pedig egy gyermek szülei úgy döntenek, hogy elválnak, soha nem múló sebet ejtenek nemcsak a maguk, de gyermekük lelkén is.

Ezért a vallásos ember hajlandó áldozatot vállalva komolyan venni, hogy saját erejéből nem képes elbúcsúzni a lelki sebektől, szüksége van Isten gyógyító jelenlétére, kegyelmére. Ezért jött össze régen a rokonság messzi földről a búcsúra. Útra keltek, hogy áldozatot hozzanak, és kimondják Isten előtt: mindazt, amit önzésből tettem, megbánom, és kérem a szenteket, tanítsanak meg rábízni az életemet Istenre, úgy ahogyan ők tették. Ez alkalomból régen is, ma is, a hívó ember a templomnak adott kiváltság szerinti ünnepen szentmisén vesz részt. Ez legtöbbször a templom védőszentjének ünnepe, némely esetben azonban más ünnepekre is kaphat templom búcsús kiváltságot.

Erre a napra a hívó szentgyónással fölkészül, meg akar szabadulni a legkisebb bűnöktől is, imádkozik a pápa szándékára, és a szentmisén megáldozik. Ez a komoly lelki készülék a sok évszázados tapasztalat szerint megnyitja lelkünket, így képesek vagyunk *elbúcsúzni* a bűneinktől, részt venni a szentek örömteli istendicséretében. Az ő imádságuk erejében megsokszorozódik lelkünkben a béke, az alázat és az irgalom. Ez az értelme annak, hogy a búcsúsok elmennek az ünneplő közösség templomába; ilyenkor saját maguk vagy elhunyt szeretteik számára lelki békességet nyernek.

A búcsú tehát attól olyan nagy ünnep, hogy a krisztus-hívó ember nagy odaadással készül rá, nemcsak lelkileg, hanem fizikailag is. A helyiek a templomot különlegesen

szépen feldíszítik, a zarándokok pedig a környékbeli falvakból, néha messzebről is összesereglenek a szentmisére. A búcsús szentmise után persze a rokonoknál ünnepi ebéd várja a vendégeket, majd falusi vigalom.

Olyan jó volna, ha mernénk együtt ünnepelni! Hívjuk meg családunkat, hogy készüljenek velünk együtt a búcsú napjára: érkezzenek meg előző nap, hogy egy estét televízió és számítógép nélkül együtt tölthessünk! Ha nem megoldható a közös este, akkor legalábbis kora reggel legyünk már együtt a közös készülődésben, mert ha épp csak ebédre esnek be a rokonok, a gyerekek, az unokák, és nincs közös készület, nem lesz búcsú számukra a búcsú, és a nagy evészet, az utcabál is felszínes mulatozássá válik.

Kedves keresztény családok! Falusi, városi közösségeink! Gondoljuk át ünnepeinket! Keressük meg a közös készület, az önzetlen segítségnyújtás színtereit, és már erre hívjuk meg a családtagjainkat, vendégeinket! Nem biztos, hogy az önkormányzati dolgozóknak a dolga, hogy a település ünnepeire közttereinket kitakarítsák, rendbe tegyék. Lehetne a közös készület, az önkormányzati helységek, a tér, a templom takarítása és feldíszítése közös ünnepünk része. Ennek megszervezésében civil szervezeteink játszhatnák a fő szerepet.

Ha pedig mi megyünk mások búcsújára, akkor egy közös gyalogos, lovas vagy akár kerékpáros zarándoklattal is el lehet menni egy-egy ünnepre, megtisztelve az ot-taniak igyekezetét, és részesülni a szentek közösségében, akik szakadatlan fáradoznak értünk a mennyben, hogy mi bűnösök megtérjünk. Nekünk is kell tennünk az ügyért. Ha így állunk hozzá, újra szerepet kap ünnepeinkben a szentmise, az imádság. Valószínűleg már régóta csak megszokásból jártak azok a szülők, nagyszülők a misére, akiknek családja ma nem ér rá ünnepelni. Ám ha nem ér rá ünnepelni, akkor megújulni sem tud, lelkének teli hátizsákja nem könnyebbül meg egyáltalán. A hiányzó bizalom, a veszekedések, válások inkább a szürke hétköznapiokból, nem pedig tragédiákból törnek elő. Ne engedjük elszürkülni életünket!

Településeink felelős vezetőit bátorítjuk, hogy az ünnepek megtervezésébe és lebonyolításába vonják be mindazokat, akiket csak lehet. Törekedjünk közös erővel arra, hogy ne válasszuk szét az ünneplés komoly részét a nép-

ünnepeletől! Ha az előkészítésben közösségünk majd minden tagját bevonjuk valamiképp, akkor megtiszteltetésnek érzi mindegyikünk, hogy ünneplésünk komoly és méltóságos részére meghívjuk, ellenben ha bárki úgy érzi, hogy az ünnepi műsor, koszorúzás nélküle is megtartható, akkor nem tartja fontosnak, hogy ott legyen. Ez természetesen érvényes a népiünnepelet részére is: ha valaki úgy vesz részt például egy utcabálon, hogy annak létrejötte se neki, se családtagjainak, barátainak nem került fáradsá-

gába, akkor szimpla fogyasztóként lesz jelen. Az eldobált szemét, lepusztított teremdszítés jelzi ezt. Keressünk hát mindenkinek lehetőséget a közös készületre, ne bélyegezzünk meg senkit sem azzal, hogy nem vonjuk be a nemzeti és állami ünnepeinkre való előkészületekbe, mintha azok nem tartoznának éppúgy órá is.

Ha az ünnepelet közös, az életünk is közös lesz, s lesz közös jövőnk! •

Rosner Zsolt HELYETTES PLÉBÁNOS

Gyertek csak gyertek, ide gyertek, mert itt adják az Igaz Gyöngyöt!

A Nógrád megyei Mátraverebély- szentkúton ismerkedtünk meg a Máriás lelkeségi mozgalommal, melynek a lényege, hogy tiszta életű fiatalok vállukon hordozzák a Szűz Anya szobrát, ezzel is kifejezve az Istenanya iránti tiszteletet és szeretetet. A pincehelyi egyházközség már lassan egy évtizede a szívében hordozza a vágyakozást, hogy nekik is legyen „egy Szűz Anyánk kit hordozhatunk magunkkal”. E vágyunk idén valóra vált.

Hogy örömünk teljes legyen meghívást kaptunk Gyöngyösre a Fájdalmas Anya Búcsúra a hordozható Mária szobrok országos találkozójára.

Nagyon készültünk. Könnyű, mobilizálható szobortalapzat, virágözön, dudos szoknya, csillogó párta, huszáros mellény, településtábla. És ami ezután történt szinte felfoghatatlan: megnyílt a mennyország kapuja.

Megérkezésünkkel egy gyöngyösi Máriás nagylány fogadott bennünket, aki olyan szép volt, mint egy angyal. /És ez nem túlzás!

A kegytemplomba keresztel, lobogókkal és a mi Szent Anyánkkal vonultunk be. Köszöntöttük az IGAZAT a VALÓSAĞOST, majd tovább meneteltünk a kijelölt helyünkre. A szabadtér megtelt közel tízezer emberrel. Kázmér testvér nagy szeretettel köszöntötte a zarándókat. Bemutatott bennünket is – mint minden hordozható Máriás egyházközséget – a jelenlévőknek. Elmondta, először jöttünk hordozható Máriával és mennyire összefogó hívók élnek Pincehelyen, hogy anyagi kiadásoktól sem riadnak vissza, és mindig lelkesen zarándokolnak va-

lamilyen Máriás kegyhelyre. A meglepetés tovább fokozódott: ünnepeletesen megáldotta Anyukánkat Kázmér Testvér és a legelőkelőbb helyre - az oltárral szemben - kísérték bennünket.....

Mindenkinek van helye? Mosolyogtunk a kedvesen érdeklődő kérdésre: ha szűkös is, de van egy talpalatnyi föld gondoltam magamban. De rögtön választ is kaptam Várnai Jakab atyától. Mindenkinek a KERESZT tövével van a helye. És igaz, ti hordjátok vállatokon a Szűz Anyát, de valójában Ő hordoz benneteket. Mintha egy ködös kép tisztult volna ki előttem. Bármilyen történet velem /velünk/ a Szűz Anya mindig mellettünk van láthatatlanul, életünk minden percében. Ő, a kegyelem a Kegyelemben. Ezért is nagy élmény Máriát a vállon vinni. A Lányaink, mint egy tollpíhét, oly könnyedén hordozták az Égi Anyát a hosszú körmenetben. A gyöngyösi Barátok vendégszeretete ezek után kezdett igazán kibontakozni.

A legtávolabbi településekről érkezőket és a Máriásokat meghívták ebédelni. Nagy volt a megtiszteltetés a részünkről, mikor hallottuk településünk nevét az ebéd meghívásra. Egyszerűen alig tudtuk ezt a szeretet áradást és figyelmességet befogadni. Szédítő, mondhatni mámorító volt. Itt Gyöngyösön megtapasztaltuk Jézus hívását: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik elfáradtok és meg vagytok terhelve, s én felüdítelek benneteket” / Mt 11,28/ A felüdülés olyan nagyon sikerült, hogy nem is kívántunk haza indulni. De a szeretet Igaz Gyöngyét hazahoztuk, és tovább adtuk. •

Kajtárné Tiborc Mária

Adventi lelkigyakorlat egyetemistáknak

Lelkigyakorlat lesz a Pécsi Egyetemi Lelkészség szervezésében!

Időpont: 2009. december 4-5-6. Helyszín: MÁRIAGYŰD

Jelentkezni lehet Király József egyetemi lelkesznel. E-mail: jozsiakiraly@gmail.com

Jelentkezési határidő: 2009. november 20. (péntek)

Mai kérdések – örök válaszok

A Sásdi Római Katolikus Plébánia szervezésében a mágocsi, sásdi és vásárosdombói plébániai ifjúság közös akcióba kezdett „Lánc, tánc, kapcsolatlánc” címmel. A Mobilitás Ifjúsági Szolgálat által támogatott program-sorozat célja, hogy a fiatalok megfogalmazzák korosztályuk egy-egy problémáját, és a művészi önkifejezés eszközeivel Jézus Krisztusban élő válaszokat találjanak rá.

Október 17-én fél kettőkor keltek útra a gödrei, gödre-szentmártoni, sásdi, vázsnoki, vásárosdombói középiskolás és egyetemista fiatalok, hogy felnőtt segítők jóvoltából időben megérkezzenek a Jágerné Sterner Enikő hitoktató pedagógus által vezetett drámapedagógiai műhelyre a mágocsi Művelődési Házba.

A fűtött helységbe belépve először még külön „kupa-cokban” csücsültek a fiatalok, pedig voltak olyanok, akik ismerték már egymást táborból vagy még általános iskolából, de a kezdeti szorongás még nem engedte ezen ismeretségek felelevenedését.

Am ekkor kiosztásra kerültek a projekt pólói, melyeket csapatonként választott színben és méretben már előkészítettek a szervezők. A pólón lévő azonos embléma, ami egy halat, keresztet és egy mosolygó fejet ábrázol sokat segített abban, hogy a kezdeti feszengés feloldódjon. Ahogy meglátták egymáson a vicces figurákat, melyeket a sásdi ifjúsági csoport fiataljai terveztek, rögtön mosoly, viccelődés és jókedv kerekedett olyannyira, hogy a program kezdetekor már alig lehetett lecsillapítani a beszélgető kedvet.

Ebben azonban a jó hangosítás segített, így hamar sikerült koncentrált figyelmet kialakítani.

Először a Mobilitás Ifjúsági Hét történetéről, célkitűzéseiről, a Dél-Dunántúli Régióban idén ehhez kapcsolódó programokról hallgattak meg egy előadást a fiatalok Rosner Zsolt sásdi plébánostól, majd Jágerné Enikő beszélt a drámapályázat témájáról, a Jézus Krisztus földi életének, kisugárzásának átéléséről a Kormorán Együttes által írt „Megfeszített” című darabban való részvételen keresztül. A pedagógus által vezetett gyermek- és ifjúsági színjátszó csoport évek óta nagy sikerrel színre vitt darabjában különböző énekes-táncos mellékszerepekbe kapcsolódhatott be a mintegy harminc „idegenlégiós”. A próba gördülékenyen ment. Az ezt követően tartott élmény-megosztásban a helyi fiatalok és gyerekek nagy örömmel mondták el, hogy milyen aktívan bekapcsolódtak az „újak”, akiket Enikő is többször megdicsért. Nekik pedig az volt nagy élmény, ahogy beleszöppenne egy jól működő csapatmunkába kipróbálhatták magukat mély érzelmek, gondolatok kifejezésében.

A próba és a kiértékelés után jóízűen falatozott a társaság, majd egy kis pihenő után csodálatos jelmezeket kapott minden régi és új szereplő a színjátszó csoport segítőkinek a jóvoltából, akik mindenkire válogattak a frissen mosott és vasalt kosztümökből.

Ezt követte az előadás, amire sajnos, a meghívott 33 önkormányzattól egyedül a tormási képviselőtestület két tagja jött el. Noha a résztvevők szereték volna megmutatni a felelős vezetőknél, hogy a fiatalok igenis látnak kiutat, élhető jövőt Jézus Krisztus szeretetében összefogva egymással és minden jóakarató emberrel, a fiatalokat láthatóan egy cseppet sem zavarta a meghívott tisztségviselők érdektelensége. Az előadást megtekintő felnőtteket mindazonáltal meghívták egy-egy póló odaajándékozásával arra,

hogy képviseljék és viseljék az általuk felvázolt kiutat: az emblémát, amelyben a hal a közösség, kereszt az önfeláldozás, mosoly az örök ifjúság jelét jelképezi.

Az előadás után még egyet eszegetve, rendet rakva, a következő találkozás várásában búcsúztak el egymástól a fiatalok. Erre egy zárt körű „Ki mit tud?” ad majd lehetőséget Sásdon november 7-én. •

A felújított kövesdi kápolna megáldása

Kövesd a bátaszéki plébániához tartozó kicsi település. A török hódoltság idején a középkori falu teljesen elpusztult, majd a 18. század közepétől német telepesek költöztek ide, zömében Bátaszékről. Az uradalom és a hívek az 1790-es években építettek itt kis kápolnát a Szent Család tiszteletére. Az idők folyamán a kápolna állaga erősen megromlott. Utoljára az 1980-as évek elején tatarozták.

Schuszter Gábor és Erős Ferenc buzdítására sok ember mozdult meg a kápolna restaurálása ügyében, így a most befejeződött felújítás széles összefogás eredményeként valósult meg. A munkát pénzügyi támogatással támogatta a Tolna Megyei Önkormányzat, Bátaszék Város Önkormányzata, sok ember pénzzel és lelkes munkával. Teljes külső és belső vakolatjavítás történt, új ablakok és ajtó készült, átrakták a kápolna tetejét, megújult a huszártorony és villamosították a harangot. A felújított kápolnát Herendi János apátplébános áldotta meg október 18-án vasárnap, több mint száz hívő jelenlétében. •

Szent Mór püspök ünnepe

Szent Mór püspök, az egyházmegye másodvédőszentjének ünnepén a hitoktatók és pedagógusok napja volt Pécsen. A Bazilikában Székely János esztergom-budapesti segédpüspök tartott előadást a hitoktatóknak, majd ezt követően a negyedik alkalommal rendezett egyházmegyei kézműves pályázat díjkiosztó ünnepsége következett. Több mint 100 alkotás érkezett be egyházi és önkormányzati iskolákból egyaránt.

A szentmisét Juliusz Janusz főcelebrálásával mutatta be az egyházmegye papsága.

Őxellenciája Mons. Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius homíliája a 12-14. oldalon olvasható.

Szent Erzsébetből hős szeretet árad...

Gesztesy András

Az Árpádházi Szent Erzsébet egyben Magyarországi Szent Erzsébet, valamint Tübingiai Szent Erzsébet is. Mindkét nép, mindkét egyház egészen a magáénak tekinti. Mindkettőé is. Bárcsak minél több nép tekintené egészen a sajátjának. Egy szentet minden nép egyaránt tisztelhet, szerethet, követhet, egyaránt kérheti közbenjárását.

A Zemplén megyei Sárospatakon született 1207-ben. 1231-ben, halt meg Marburgban. Huszonnégy esztendő elég volt neki, hogy harmincszoros, hatvanszoros, százszoros termést hozzon Krisztus kegyelméből. Nem az élet hosszúsága számít, hanem annak tartalma és célja. Menyire Krisztus közeli, Krisztusból való egy élet.

Apja II. András, magyar király, édesanyja a később bankbáros Meráni Gertrud öt gyermeke közül a középső, a későbbi IV. Béla édesugya, a későbbi Szent Margit néneje. A család máris egy sorsszerűséget sejtet. Mindössze négy éves, amikor eljegyzik a tizenhárom esztendőes Hermann tübingiai örgróffal, politikai és diplomáciai megfontolásból. Ez a kislány mindössze négy éves, amikor Wartburg várának lakója lesz. Hermann szellemileg elborulva meghal és a kisleányt eljegyzi öccse, Lajos, akivel Erzsébet szenvedélyes szerelmi házasságot köt tizennégy éves korában.

Jelleme játékos, szilaj, szenvedélyes lovas, jó tanuló, aki nem viszolyog a házimunkától sem. Korán kezdte a vezeklő életmódot, rendszeresen ostromozta magát, a kor lelkiségének megfelelően és sokat imádkozott. Három gyermeke született, akiket példamutatóan nevelt. Férje első hosszabb távolléte alatt a kormányzásba is beletanult. Az ínséges a járványos évek alatt 900 szegényt élelmezett. Szeretett férjének kereszties háborúba kellett vonulni, és Erzsébet bajsejtelmekről vezérelve fekete ruhát öltve, özvegynek tekintette magát, az imádkozásnak, a vezeklésnek és a jótékonykodásnak szentelve minden idejét. Férje halálával nehezzé vált az élete a várban és Marburgot választotta lakóhelyéül, ahol a pápa által ajánlott, talán túlságosan is szigorú lelki vezetője irányítása alatt folytatta a harmadrendi ferencesek imádkozó, aszkéta és jótékonykodó életét.

Sírja mellett már a következő napokban csodás gyógyulások történtek. Négy évvel később, IX. Gergely pápa, 1235 pünkösdjén a szentek sorába iktatta a tübingiai nép nagy örömeire. „Rózsacsodája” a 15. század legendáiban tűnik föl először. Magyarországon hamarosan a szentté avatás után templomok sokaságát szentelik az ő tiszteletére mind a mai napig kérve az árpádházi szent királyasszony közbenjárását nemzetünkért, egyházunkért, családjainkért.

Szent Erzsébet, könyörögj értünk!

MEGJELENT!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az új Praeator használatát kötelező jelleggel elrendeli, és megjelenésével valamennyi korábbi országos és egyházmegyei előírás érvényét veszti. A Praeator azokat az imádságokat tartalmazza, melyek más liturgikus könyvekben nem szerepelnek, de az Egyház a különféle liturgikus cselekmények és áhítatgyakorlatok során rendszeresen használ.

KAPHATÓ A PÜSPÖKSÉGEN

Őexcellenciája Mons. Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius homíliája

Boldog Mór püspök, a Pécsi Egyházmegye társvédőszenkje főünnepén

az Egyházmegye millenniumi évében

Pécs, 2009. október 26.

A Pécsi Egyházmegye alapításának egy éven át tartó millenniumi ünnepén most azért gyűltünk össze, hogy hálát és köszönetet mondjunk, felemljük értelmünket és szívünket Istenhez, kegyes Atyánkhhoz, Fia, Jézus Krisztus, a Megváltónk révén, valamint a Szentlélekben, aki Urunk és Életadónk.

Isten Szolgája Második János Pál pápa a *Novo millennio ineunte*, Az új évezred kezdetén kezdetű apostoli levelében kiemelte a jubileum fontosságát, amikor arról beszél, hogy ez az időszak a megújulás ideje. A jubileumi évben, írja a Szentatyja, „*ideje tehát, hogy minden egyház – így a Pécsi Egyházmegye – megvizsgálja saját buzgalmát, elgondolkodva azon, amit a Lélek ennek a különleges kegyelmi évrnek a során mondott Isten népének*“ (NMI 3).

Egy jubileumi év mindenki számára rendkívüli időszak. Ha meghirdetnek egy jubileumi évet, az életben a hétköznapi idő, a hétköznapi utak és lépések kerülnek reflektorfénybe... rendkívüli időszak kezdődik, amelynek jelei: megtérés Istenhez, az adóságok elengedése, a szolgaságból való felszabadítás, és a földeken hagyott javak odaajándékozása.

A jubileumi év ragyog és rendkívüli, mert mai életvitelünk határozottan más, ellentétes azzal, ami kulturálisan a társadalom számára megszokott és kényelmes. Minden alkalommal, amikor egy emberi lény kibékül Istennel, minden alkalommal, amikor bocsánatot kér vagy megbocsát, minden alkalommal, amikor a személyes önzés helyet ad a közös jó számára, mindig és minden alkalom-

mal, amikor egy éhes ember jóllakik, akkor a hajtás gyönyörű, színes virágokba borul, megjelenik a jubileumi öröm.

Kedves Testvéreim, az Egyházmegye a történetének egy nagyon különleges időszaka ez, Jézus szavai visszhangzanak a szívünkben, aki egy nap, miután Simon bárkájáról beszélt a tömeghez, meghívta az apostolt arra, hogy a fogásért *evezzen a mélyre: „Duc in altum!”*, „és így is tett, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló“ (Lk 5, 4.6). „Duc in altum!” – „Evezd a mélyre!” Ezek a szavak szólnak hozzánk ma, és arra hívnak bennünket, hogy hálával emlékezzünk a múltra, hogy lelkesedéssel éljünk a jelenben, és hogy bizalommal tekintünk a jövőbe: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké“ (Zsid 13, 8).

A Millenniumunk alkalmából lényegében azt ünnepeljük, hogy Isten szava az utóbbi ezer évben valóban gyökeret vert hívó népünk életében. Ma, Isten ígéje, amelyet hallottunk, Jézus apostoli aktivitásának a rövid összefoglalása. Jézus városról városra, zsinagógából zsinagógába ment, prédikált, gyógyított, ördögöket űzött ki és hirdette Isten országát. Ránézett a tömegre és megesett rajtuk a szíve, mert mint a pásztor nélkül való juhok, elhagytak és zavartak voltak.

Jézus hiszi, hogy megnyugvást adó utat kínál, egy üzenetet és egy életpéldát, amely Isten országába fog vezetni, egy emberi vágyódásainkhoz méltó élet útját. De tudja, hogy egyedül nem fejezheti be a művet, ezért azt kéri a tanítványaitól, hogy imádkozzanak Istenhez, hogy küldje a szükséges munkásokat az aratásába. Jézus vilá-

gosan beszél arról az értelmet és célt kereső elemi egyetemes emberi szükségéről, amelyet a tömeg képvisel. A segítséget keres a hívők közösségében, amely kész arra, hogy hirdetője és gyakorlója legyen ennek az útnak: ez a végtelen megbocsátás és a feltétlen szeretet útja, amely tevékenyen és erőszak nélkül keresi az igazságot ezen a világon, a halálig, és az örök élet reményében. Jézus azt kéri a tanítványaitól, hogy csatlakozzanak Isten tervéhez, hogy segítsenek a hívők közösségét formálni, hogy az emberi családot Isten országába vezesse.

Amikor Boldog Mórnak, az Egyházmegye második püspökének az ünnepét ünnepeljük, nagyon is tisztában vagyunk azzal, hogy ő olyasvalaki volt, aki meghallotta Jézus szavát, hogy hívó hirdetője és gyakorlója legyen ennek az útnak, egy Isten által küldött munkás legyen a magyar nép aratásában, együtt olyan szent püspökeinkkel, mint Szent Adalbert vagy Szent Gellért. Ezek a szentek segítettek minket a tanúságtételük által, hogy vágyjanak a kereszténység alapvető értékeire, és nagy odaadással és meggyőződéssel vezessék Isten népét az Istentapasztalat felé. XVI. Benedek pápa mondotta a szentekről szólva, hogy rájuk kell tekintenünk, mivel „*ragyogó példái annak, hogy felébresszék bennünk a nagy vágyakozást arra, hogy hozzájuk hasonlóan boldogan Isten közelségében éljünk. az ő fényében. Isten barátainak nagy családjában*“ (A római egyház első vértanúi emléknapja, 2009. június 30.).

Szükséges az, hogy megfontoljuk szeretett második püspökünk, Boldog Mór példáját. Lelkipásztori buzgósága, amelyet bencés lelkiség vezérelt,

arra sarkallta őt, hogy észrevegye az evangelizáció számára adódó számos kihívást és lehetőséget. Pécsi püspöként itt töltött évei alatt Boldog Mór hatalmas örökséget hagyott ránk. Életének minden aspektusát az evangélium terjesztése, az ember üdvösségének és népének szolgálata vezette. Boldog Mór története arra bátorít bennünket, hogy higgyünk Istenben, ő legyen az első az életünkben, azt ne külső erők határozzák meg. Minden nap arra biztatja a híveket, hogy teljesebben Isten útján járjanak. Mivel bencés volt, Boldog Mór lelkipásztori tevékenységét Szent Benedek elveiből merítette, aki azt mondja, hogy a döntéseket nemcsak az idős, de a legfiatalabb szerzetesek meghallgatása után kell meghozni. Így mindig előnyben részesítette a klerikusok és laikusok részvételét a megyéspüspök vezetése alatt. Mi – püspökök, papok és hívek – különböző adományokkal és különböző szerepekkel vagyunk az Egyház szolgálatában. Ez az oka annak, XVI. Benedek pápa, kihangsúlyozva az Egyház különböző tagjainak a szerepét, nemrégiben azt fejtette ki, hogy „a papok és a világiak sajátos identitását a szolgálati papság és az egyetemes papság között fennálló lényegi különbségnek a fényében kell szemlélni. Ennél fogva fontos, hogy elkerüljük a papság szekularizációját és a világiak klerikalizálását” (XVI. Benedek pápa az észak-kelet braziliai püspökökhöz, 2009. szeptember 17.). A papság évében pontosan különösen is érzékenynek kell lennünk az iránt, hogy szorosan kövessük pásztoraink példáját. „Akire sokat bíztak, attól annál többet kívánnak” (Lk 12, 48). Nekünk magunknak kell a hivatásunkhoz méltó élet példáját adnunk.

Ez az, amit a mai szentleckében, Szent Pálnak a rómaiakhoz írt levelében hallottunk. Azt mondja, hogy „Mi egy testet alkotunk Krisztusban, egyenként viszont egymásnak tagjai vagyunk. Az Istentől kapott kegyelemnek megfelelően azonban különböző kegyelmi ajándékaink vannak” (Róm 12, 5). Mindegyikünk kapott ajándékokat, és a kapott kegyelemnek megfelelően, amellyel megáldottak bennünket, felelősségünk, hogy együtt kamatoztas-

suk talentumainkat és adományainkat Krisztus Teste, az Egyház szolgálatára. A Millennium ünneplése mindannyiunkat – papokat, szerzeteseket és világiakat – arra hív, hogy újra rábizzuk magunkat az evangelizációs misszióra, részesüljünk Isten Igéjében, valamint elhozzuk másoknak a reményt, irgalmat és üdvösséget, amelyet Jézus Szívében találunk. Ezer éves történelmünk tanúsítja, lehetséges beteljesítenünk ezt, ha bízunk Jézus Krisztusban és az Ő szolgálatába állítjuk magunkat.

A Pécsi Egyházmegye története szorosan összefonódik a nagy magyar nemzet történetével, amely állami kereteit tekintve Szent István király megkoronázásával kezdődött 1000-ben. Ahogy azt mindenki jól tudja, a Magyar Királyság alapítása főként két vezetője életszentségéhez köthető: Szent Istvánéhoz és Szent Imrééhez. A történelemből azt is tudjuk, hogy ezt az egyházmegyét olyan földön alapították, amely a keresztények jelenléte révén már az IV. század óta, már a magyarok bejövetele előtt is áldott hely volt.

Isten Szolgája II. János Pál pápa kiemelte abban a homíliájában, amelyet az Egyházmegye híveinek 1991-ben tartott, hogy ennek az Egyházmegyének a történetét végigkísérte az itt élők az Egyház ellenségeivel szemben tanúsított ellenállása, különösen a török hódoltság idején. Egy kemény – és gyakran vad – katolikus- és keresztényellenes légkörben virágzott a katolikus hit ezen a vidéken. Ennek a részegyháznak a vibrálását felgyorsította más nemzetek, horvátok, németek és szlovénok jelenléte, kísérve a különböző kulturális hagyományú és hátterű emberek lelkipásztori ellátásával. Örülök, hogy azt mondhatom, hogy ez a kiváló hagyomány még mindig nagyon jól tartja magát.

Kedves Testvéreim, a kérdés, amelyet fel kell tennünk: hogyan tudják a XXI. században a Pécsi Egyházmegye keresztény közösségei hordozni a jubileumi lelkületet?

Azt szeretném javasolni, hogy sajátos életutunk példája Izajás próféta orákuluma legyen, teljesüljön be Jézus messiási víziójának az ígérete napja-

inkban, és az evangelizáció, valamint az új evangelizáció révén a megtért Szent Pál lelkületével odaadóan szolgáljuk az emberiség nagy családjának a jólétét.

Ennek a jubileumnak az igazság üzenetét kell elhozni, amely annak a hozzáállásnak az ellenszere, hogy bezárkózzunk, hogy megvédjük magunkat a szertelen konzumizmus betegségeitől, és az „én vagyok az első” politikájától. A szeretet nyelvét, az áldozat és a tolerancia evangéliumát hirdetni és gyakorolni kell.

Ez a jubileum legyen a szabadulás ideje, amelyet ki kell terjeszteni a meg nem születettekre is. Nekünk, akik örülünk az élet kegyelmének, meg kell védenünk azokat, akiknek joguk van élni, és az abortusz bűne fenyegeti őket, amely korunk nagy bűne. Meg kell védenünk a gyermekeket, akik megszülettek, akikkel visszaélnak, és akiket elhanyagolnak, vagy gyermekmunkára köteleznek. Támogatnunk kell a nők méltóságát, akik némely kultúrában a nemük miatt értékelnek le. Arra hívlak meg benneteket, kedves Testvéreim, hogy köteleződjetek el a közügyekben, és mindenki számára mozdítsátok elő az emberi jogokat. Arra szeretnék bátorítani benneteket, hogy bízzatok a Szentlélekben. Bátran kérjétek bátorságot, hogy azokat evangelizálhassátok, akik nem tartoznak az Egyházhoz, nyújtsátok ki kezeteiket a sérültek, az idegenek, valamint a családjaitokban és környezetekben lévő elveszett katolikusok iránt. Mégis számosan vannak, akik túl elfoglaltak arra, hogy gyakorolják a hitüket vagy egy egyházközségnek aktív tagjai legyenek. Ez a jubileumi év katolikus tanúságtételre hív, amely átformálja az igazságtalan szociális rendszert, új tüzet gyújt a plébániákon, és helyreállítja az egyensúlyt Isten gyermekei között. Külön szeretnék szólni a szülőkhöz. Kedves anyák és apák, mutassátok meg gyermekeiteknek elköteleződésüket keresztül, hogy Isten jó és nagyon szeret. Mutassátok meg, hogy egy becsületes és kemény munkás élet az szentség, a keresztények „normális” útja.

A nemzet nagy szentjeinek a nyomdokain haladva, Szent Istvántól és

Boldog Mórtól kezdve, legyen a ti alapvető célotok is az, hogy szentek legyetek az imádság, az Eucharisztia-ban való részesedés, a szeretet cselekedetei, egy szerény és nagylelkű jó élet tanúságtétele révén.

Kérjük a Magyarok Nagyasszonya különleges közbenjárását. Az ő példája bátorítson minket, hogy az evangélium új hirdetői lehessünk, segítsen

bennünket anyai szeretetével, és tartson meg bennünket szakadatlan imádságával, hogy elhozzuk Krisztus, a Megváltó Örömhírét az egész világnak, és különösen itt, ebben a szeretett Egyházmegyében. Ő, a Legnagyobb Szeretet Anyja, aki mindnyájunk számára a csillag akar lenni, óvja lépésünket az Úr felé vezető úton. A názáreti szerény fiatal lány, aki kétezer évvel

ezelőtt a világnak ajánlotta a Megtestesült Igét, nyissa meg nekünk az utat itt, az Egyházmegyében az Egyetlen felé, aki „az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít” (Jn 1, 9) (vö. II. János Pál pápa homíliája Pécsen, 1991. augusztus 17.)

Amen.

Új boldoggal gazdagodott a magyar Egyház

Magyar szentjeink és boldogjaink sorában Meszlényi Zoltán püspök alakja különleges helyet foglal el. Ő az első, aki hazánkban a sztálinista egyházüldözés áldozatai közül a boldogok sorába emelkedik – mondta szentbeszédében Erdő Péter bíboros az október 31-i boldoggáavatási szentmisén az esztergomi bazilikában.

Az ünnepi szentmise keretében zajló boldoggáavatási szertartást Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom–budapesti érsek és Angelo Amato érsek, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa végezte. A szertartáson jelen volt Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai, határon túlról érkezett magyar és vendég püspökök, valamint a főegyházmegye papsága. A bazilikát zsúfolásig megtöltötték a határon innen és túlról érkezett hívők, akik között ott volt a római Collegium Germanicum Hungaricum 41 hallgatója is, arra emlékezve, hogy az új boldog is az intézmény falai között folytatta tanulmányait. Megjelent Mádl Ferenc volt köztársasági elnök, a miniszterelnök képviselőjében Kiss Péter miniszter, Katona Béla, az országgyűlés elnöke, a köz- és tudományos élet képviselői és a diplomáciai testület több tagja.

A szentmise bűnbánati szertartása után Andrea Ambrosi posztulátor ola-

szul, Szőke János szalézi szerzetes, viceposztulátor magyarul kérte Meszlényi Zoltán boldoggáavatását, röviden ismertette a püspök életrajzát. Ezután a Szentatya képviselőjében jelen lévő Angelo Amato érsek felolvasta a boldoggáavatásról szóló apostoli levelet, amelyet magyarul Szőke János SDB tolmácsolt. A Szentatya a levél tanúsága szerint megengedi, hogy Meszlényi Zoltánt mától kezdve boldogként tiszteljük, és elrendeli, hogy liturgikus ünnepét március 4-én, mennyei születésnapján tartssuk. Ezután került sor az új boldog arcképének leleplezésére. A boldoggáavatásért a Szentatyának Gaál Endre főigazgató, a székeskáptalan nagyprépostja mondott köszönetet.

Szentbeszédében Erdő Péter bíboros az olvasmányra és az evangéliumi részletre utalva figyelmeztetett: a keresztény ember küldetése, hogy Jézus Krisztust hirdesse, akkor is, ha üldöztetést kell elszenvednie. A Szentlélek azonban megadja a képességet és segítséget, hogy nyíltan tanúskodjunk Jézusról.

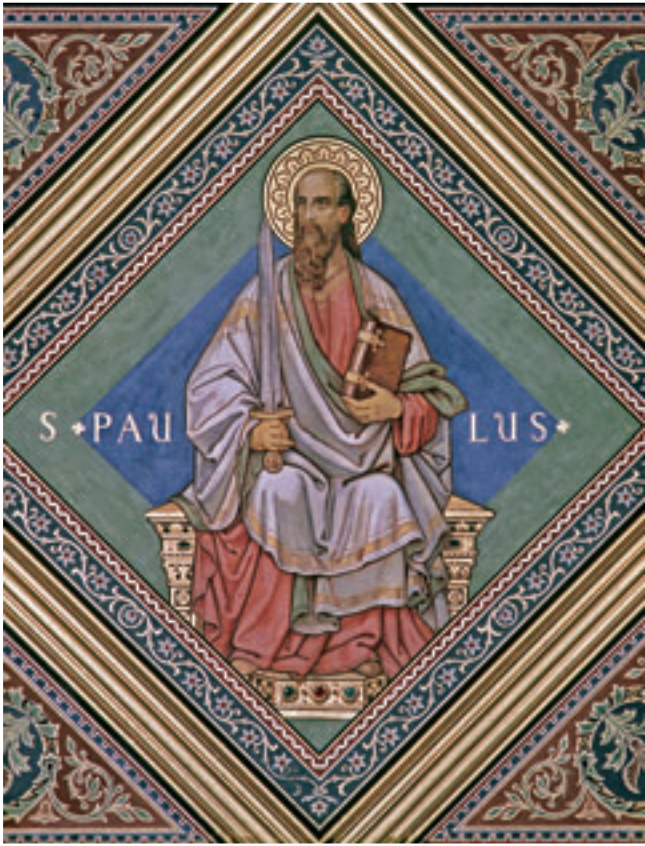
Meszlényi Zoltán vértanú püspök élete a Szentlélek által megerősített keresztény ember tanúságtételének példája – mondta Erdő Péter, majd beszédének további részében felidézte az új boldog életének állomásait és gondolatait, amelyek az egyházhoz, a Szentatyához való hűségét, állhatatosságát tükrözik. Rámutatott: tanítása ma is

megrendítően aktuális, hiszen úgy érezzük, „hogy egyéni és közösségi önzésünk, rövidlátásunk, hatalomvágyunk, gyűlölködéseink olyan csapdába ejtettek minket, amelyből a magunk erejéből kiszabadulni nem tudunk.”

Beszéde végén a bíboros Boldog Meszlényi Zoltán közbenjárását kérte: „Könyörögi mindannyiunkért, hogy a szívek megújulása tegye jobbat, boldogabbá körülöttünk a világot, és vezessen el minél több embert Krisztushoz.”

A felajánlás előtt az oltárhoz vitték Meszlényi Zoltán ereklyéjét, amelyet a szentmise végén helyeztek el az oltárban. Angelo Amato érsek köszöntő beszéde előtt hangzott fel Gounod Ave Maria című műve, Lakatos György előadásában. Amato érsek köszöntő beszédében kiemelte: Meszlényi Zoltán mától nemcsak a magyar, hanem az egyetemes egyház szentjeinek és boldogjainak sorát gazdagítja. A vértanúk soha nem kívánnak háborúságot és viszályt, megbékélésre és imádságra tanítanak, ez Meszlényi Zoltán vértanúságának tanítása az egyetemes egyház és a magyar nép számára is – mondta az érsek. A szentmise a pápai és a magyar himnusz, valamint a Boldogasszony Anyánk eléneklésével ért véget.

Forrás: Magyar Kurír

Jelen számunkban ismét Vadász István fotográfus munkáiból kínálunk ízelítőt, melyek nagyméretben és bővebb kínálatban a november 12-én 18,00 órakor kezdődő kiállításon láthatóak a Dómmúzeumban. A fotográfus megörökítette a székesegyház 1968-as restaurálását, valamint a csodálatos épület freskóit, értéktárgyait is.

Falak helyett kapukat!

Schmidt Pál

A hazai közvélemény értetlenül fogadja a magyar-szlovák viszony eldurvulását. Azt hittük, hogy Kelet-Közép-Európa társadalmszerkezeti átalakulása után a nyugati fejlett országok biztonsági és politikai védernyője megóv bennünket a bajoktól s a békétlenkedésektől. Most mégis itt állunk leforrázva, a kormányzati politika rangjára emelt magyarelles szlovák sovinizmus bamba céltáblájaként. És a külföld, Európa a szöváltásokból csak annyit érzékel, hogy szlovák és magyar nacionalisták vitáznak egymással. Nem értik az egészet. Még olyan európai uniós politikus is volt, aki azt kérdezte, mit keresnek egyáltalán a magyarok Szlovákiában, hogy kerültek oda?

Szégyellheti magát a magyar diplomácia! Gyengék vagyunk, gyenge a magyar állam, elvesztette tekintélyét. Nemhogy képviselni, de sokszor megfogalmazni sem képes az érdekeit. Ráadásul a mostani hatalom kifejezetten harcol a nemzeti érzés ellen, nincs nem-

zeti azonosságtudata. Emlékezzünk, mily csúnyán rászedte népét, hogy megtagadja külföldre szorult nemzetrészeit a kettős állampolgárság megszvazása ügyében. Csoda-e, ha Szlovákia semmibe veszi az ott élő magyarokat: „mit akartok, hiszen nem kelletek még Magyarországnak sem!” Ezek után még meg is vetnek bennünket, amiért eltasztottuk magunktól testvéreinket. Így szomszédaink most egyre bátrabban ütnek rajtuk. És miután kormányunk azóta is lépésről lépésre leveszi kezét a külföldi magyarokról, az anyaország támogatását elvesztő nemzettársaink magukra maradnak. A kilátástalanság fellazítja belső kötelékeiket, s könnyebben lépnek majd az asszimiláció útjára. Persze éppen ez az ottani államvezetők végső célja. Jan Slota a felvidéki magyarokat egyenesen a többségi nemzet testén burjánzó rákos daganatnak jellemezte, amely azonnal eltávolítandó. Nem véletlen, hogy egymást követik azok a pozsonyi legfelső döntések, amelyek újabb és újabb joghátrányt, anyagi veszteséget, sőt fizikai atrocitást jelentenek a szlovákiai magyarok számára, s aláássák nemzeti és nyelvi integritásukat.

A szlovákiai politikai elit érezhetően úgy akar népszerűséget szerezni, hogy meglovagolja a szlovákok magyarokkal szembeni kisebbségi érzését. Ezt alapvetően az Osztrák-Magyar Monarchiából örökölték, melyet azután tovább növelt a Csehszlovákia megalakulását követő csehekkel szembeni megalázkodásuk, valamint az 1938-ban Magyarországhoz visszacsatolt területek elvesztését követő agóniájuk. Az 1993-ban elnyert szlovák önállóságot politikai vezetésük arra használja, hogy elégtételt vegyen bizonyos régi sérelmekért. Erről bizony alig esik szó: a mai események kiváltó okáról, az országaink közötti viták gyökeréről.

A szlovák rendőrség tavalyi duna-szerdahelyi akciója november 1-jén, a Felvidék Magyarországhoz történő visszacsatolásának, a bécsi döntés kerek 70. évfordulójának előestéjén történt. Az akkori eseményeket megélt felvidéki magyar lelkipásztor visszaemlékezésében ez olvasható: „A magyar emberek döntő többségének örömről, az I. világháború utáni két évtized elnyomatása alóli felszabadulásról szólnak az emlékei. Virágcsokrokkal fogadott katonák, öröm-

könnyek, magyar ruhák, fellobogóztott templomtornyok jönnek elő az emlékek sorából. És az, hogy magyarok lettünk. Ez a múlt-émlék ma az érzések szintjén csapódik le bennem. A jelen európai körülményei között azonban nem lesz belőle sem társadalmi igény, sem politikai program.” Kevesebb, mint egy évszázad alatt az egykori „mindent vissza” érzés átalakult felvidéki társainkban: ottani állampolgárként szeretnének megmaradni magyarnak.

Pozsony hangja azonban egyre inkább azt dörghi nekik: hagyjátok magatokat átformálni, olyanná kell lennetek, amilyenek mi akarjuk! Ők üzenik a magyaroknak, hogy féljenek, pedig valójában ők maguk rettegnek. Vajon miért is tartanak a magyar kisebbség nyelvének és nemzettudatának fennmaradásától, a magyar politikusok államhatárokon átívelő, kapcsolódásokat kereső találkozóitól? Egyetlen lehetséges magyarázat, hogy Szlovákiában sokan még ma is félnek országuk magyarul írt részeitől, az 1920-ban, Trianonban kijelölt határ megváltozásától. Megtörténhet ez? A nemzeti önrendelkezésnek az ENSZ alapokmányában, valamint az 1966-ban elfogadott polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányában szereplő elve alapján elképzelhető lenne a mai Szlovákia déli peremén élő, jelenleg 550 ezres magyar kisebbségnek a visszatérése ahhoz az országhoz, amelytől a trianoni békediktátum – megkérdésük nélkül és nyilván akaratuk ellenére – családjukat elcsatolta.

De nézzük a történelmi tényeket. Az 1920-as békeszerződés összességében a Felvidék nagy többségben szlovákok által lakott részeivel együtt a Duna és az Ipoly északi partja mentén húzódó, akkoriban szinte tisztán magyar népeségű sávját is Csehszlovákiának adta. Az 1938. november 2-i bécsi döntés – Hitler és Mussolini akaratából, Anglia és Franciaország beleegyezésével – t.k. orvosolta az azóta született és ma érvényes nemzetközi egyezményekben rögzített etnikai elvek és az önrendelkezési jogok Trianonban történt megsértését, méghozzá Csehszlovákia és a már autonóm szlovák kormány egyetértése és népszavazás után. 12 700 négyzetkilométer és 1 030 000 lakos (84 % magyar és 10 % szlovák) Magyarországnak ítéltése azonban nem hozta nyugvópontra a szlovák-magyar viszályt. A történetek tartósan mérgezik a két nép kapcsolatát. A Hitler biztatására 1939. március 14-én kikiáltott önálló szlovák állam a friss határ-revizio korrigálását követelte. De hiába kereste mindenben Hitler kegyeit, eredményt nem ért el. A formális szövetségi viszonyunk ellenére az ország területén akkor megmaradt mintegy nyolcvanezres magyar kisebbséget elenségnek tekintette. A világháború végén aztán a bécsi döntés érvénytelenítését a nemzetként és államként egyaránt fiatal szlovákok elégtételként és győzelemként élték meg. Ugyanakkor megmaradt bennük a félelem, hogy a szerencse forgandó, ami egyszer megtörtént, megeshet máskor is, a Csallóközt és az egész határvidéket egyszer még újra elveszíthetik, amennyiben

egy igazságkereső kor az etnikai elvet, az önrendelkezést komolyan veszi és érvényesíti. Hogy ennek elejét vegyék, a háború utáni elnök, Benes eltökélt célja volt megtisztítani Csehszlovákiát a közel egymillió magyartól. Először megfosztotta őket minden polgári joguktól és vagyonuktól, utóbb ki akarta őket telepíteni szülőföldjükéről. Nagy hatalmi jóváhagyást azonban csak az országaink közötti mintegy százezres lakosságcsere kapott. Azután a maradék magyarok szlovákosításának programja mellett a következő évek nagyarányú iparosítása a déli területet egyes lakosságúvá tette, s Révkomárom és Dunaszerdahely kivételével mindegyik a szlovákok kerültek többségbe.

Nos, az etnikai összetétel gyökeres megváltozása alapján épp az önrendelkezés elve zárja ki ma már végleg a határkérdés felvetését. Az igazságtalanul meghúzott trianoni határokba beletrökdélve azonban egy dologról sohasem mondhatunk le: a magyar kisebbségek sorsa iránti politikai felelősségről! 1989–90-ben, a rendszerváltozás kezdetének lelkes pillanataiban bízunk abban, hogy a béklyóktól szabadulva és az új politikai szelek hatására megváltozik az immár átrajzolhatatlan határok jellege: az elválasztás falai helyett az együttműködés kapui lesznek. Ideje, hogy megkapjuk ehhez a szabadság, az egyenjogúság és önrendelkezés jogát fennen hirdető nemzetközi szervezetek és minden józan gondolkodású ember segítségét. •

TEOLÓGUS BÁL LESZ

November 27. pénteken

a Ciszterci Rend Pécsi Nagy Lajos Gimnáziuma dísztermében.
A bálra mindenkit szeretettel várunk!

INFORMÁCIÓ: (72) 513-060

LITURGIKUS KONFERENCIA

Tisztelettel meghívjuk
a Pécsi Egyházmegye millenniumi évében tartandó Liturgikus Konferenciára
A konferencia időpontja: 2009. november 13.
Helyszín: Dómniceum (Pécs, Káptalan u.6.)
Levezető elnök: Kajtár Edvárd

PROGRAM

10.00 Köszöntő - MAYER MIHÁLY megyéspüspök

10.20 BÉKESI-MARTON CSABA előadóművész, zeneszerző - „Lelkém örülj így szép örökségen” A XVI-XVII. század magyar nyelvű egyházi éneke

10.50 fr. KÁLMÁN PEREGRIN, OFM a MAGYAR FERENCIS KÖNYVTÁR ÉS LEVÉLTÁR gyűjteményigazgatója - A liturgikus művészet szerepe a rekatolizáció folyamatában

11.20 KÁVÉSZÜNET

11.35 DR. VERBÉNYI ISTVÁN a MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA LITURGIKUS INTÉZETÉNEK irodavezetője - A II. vatikáni zsinat liturgikus reformjának bevezetése és fő irányvonalai a magyar egyházban

12.05 PROF. DR. TÖRÖK JÓZSEF a PÁZMÁNY PÉTER KATOLIKUS EGYETEM HITUDOMÁNYI KARÁNAK egyháztörténész professzora - A középkori pécsi liturgia sajátosságai

14.00 MONOK ISTVÁN az ORSZÁGOS SZÉCHENYI KÖNYVTÁR főigazgatója bemutatja a Pécsi Misszálé faksimile kiadását.

A Pécsi Egyházmegye alapításának 1000. évfordulója alkalmából 500 számozott példányban jelenik meg a Pécsi Misszálé faksimile kiadása. Az 1499-ben nyomtatott misekönyvből, mára csak 4 példány maradt fenn. Ez a négy példány kivételes értéket képvisel a Magyarországon használt 15. századi misekönyvek sorában. A kiadvány a Pécsi Püspöki Kincstárban őrzött pergamen példány (V.V.8) másolata.

A kötet megtekinthető és megvásárolható a Pécsi Püspökségen, illetve a Szent István Társulatnál Budapesten. Információ kérhető a 72/513-030-as telefon 3056-os mellékén.

A középkor évszázadai

(1009-1543)

Szerkesztette:

Fedeles Tamás – Sarbak Gábor – Sümei József.
Pécs, 2009. (A Pécsi Egyházmegye története I.)

A pécsi püspökség alapításának millenniumi évében jelenik meg a Pécsi Egyházmegye középkori történetét bemutató hatalmas kötet. A tíz szerző által készített munka Magyarországon egyedülálló vállalkozásnak számít, ugyanis az egyházmegye középkori történetének teljességét kívánja az olvasók elé tárni. Tartalmazza többek között az egyházmegye főpásztorainak életrajzait, az egyházi intézmények történetét, a pécsi liturgia sajátosságait, az oktatás és a könyvokultúra jellemzőit, a búcsújárás helyi jellegzetességeit, az egyházmegye építészettörténetét valamint a püspökség egyházas helyeinek adattárát. A közel ezer oldalas kötet több mint 200 színes képet, reprodukciót és mintegy 20 színes térképet tartalmaz.

Ár: 12 000 Ft

A bemutató időpontja: 2009. november 27. 18 óra
Helyszín: Dómmúzeum, Pécs, Káptalan utca 8.

A KÖNYVBEMUTATÓT MEGNYITJA:
MAYER MIHÁLY megyéspüspök

A kiadványt bemutatják:

FONT MÁRTA
egyetemi tanár, Pécsi Tudományegyetem

TÖRÖK JÓZSEF

egyetemi tanár,

PÁZMÁNY PÉTER

Katolikus Egyetem,

SOLYMOSI LÁSZLÓ

egyetemi tanár, Eötvös Loránd Tudományegyetem

Janus Pannonius

görög evangéliumos könyve

Tisztelettel meghívjuk az I. és II. évezred fordulójáról való, bizánci Evangelistariumot tartalmazó egyedülálló görög kézirat kétnyelvű faksimile kiadásának bemutatójára. A könyv Janus Pannonius humanista püspök könyvtárának értékes darabja volt.

A bemutató időpontja: 2009. december 9. 15.00

Helyszín: Pécs, Dómmúzeum (Pécs, Káptalan utca 6.)

PROGRAM:

A Szent Efrém férfikar műsora

Köszöntőt mond:

MAYER MIHÁLY pécsi megyéspüspök

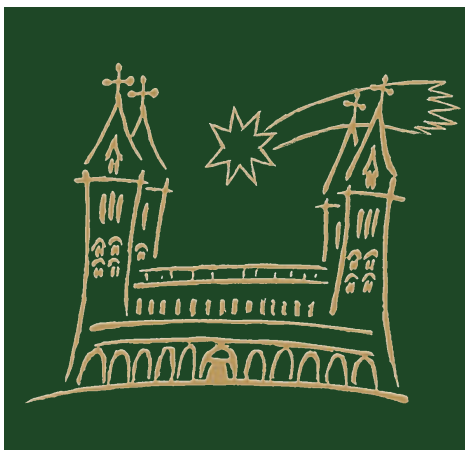
A kiadvány jelentőségéről és értékeiről beszél:

Eminenciás ERDŐ PÉTER bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek

Őszentsége BARTOLOMAIOSZ Ökumenikus Pátriárka

CSÁK FERENC az Oktatási és Kulturális Minisztérium államtitkára

RUBOVSKY RITA a Hungarofest Kft. igazgatója

Pécsi Advent

2009. december 4-20.

INFORMÁCIÓ:

Telefon: 513-057

Fax: 513-031

E-mail: programiroda@ordinariat.hu

www.pecsiadvent.hu

1000 éves a pécsi egyházmegye

ZÁRUL A MILLENNIUMI ÉV

Szeretettel hívjuk a kedves híveket, hogy együtt imádságos lélekkel zárjuk be az egy évvel ezelőtt meghirdetett millenniumi esztendőt.

**NOVEMBER 28-ÁN REGGEL 8 ÓRÁTÓL
SZENTSÉGIMÁDÁS A BAZILIKÁBAN.**

10.00

**Ünnepi szentmise Paskai László bíboros,
ny. esztergom-budapesti érsek főcelebrálásával**

12.00-16.00

**Fakultatív kulturális program,
melynek keretében idegenvezetéssel
ingyenesen megtekinthető a Bazilika kincstára,
a püspöki kriptá, a Dómmúzeum, a Püspöki Palota kertje,
a Klimó Könyvtár**

Kérjük a csoportok előzetes lejelentését!

**Információ: Egyházmegyei Sajtóiroda
Telefon: 72/513-030 E-mail: sajtoiroda@ordinariat.hu**